

maradék

sétánk vezessen ne tovább erre
 álljunk az alléban egy és persze
 több lehetőséget véve számba
 tömény türelmet kenve a tájra

eddig utunk léhán lezárva
 az anyag hajón tengerre mentve
 nem láttuk még a másikunk álma
 magunknak maximum féltett terve

kovácsolódva lassan alakul
 mutatódik még motoz rajta ujj
 tíz körömmel kutatva helyét

mint gardróbba féltett ékszerét
 amit nem lel nincs a sál alatt
 és ajándék lesz ami már marad

rés

látod a szélről ami látszik
 a szobát valami jól kivárt csel
 nem lesz majd csoda lángcsóvás jel
 a gólerős csatár hiánycikk

mikor az egyet szorzod eggyel
 azután sután akad a slicc
 beragad buta mód vacak vicc
 majd kell egy hosszú szvetter

nyitod nem látod takarásban
vannak ott amik rendben állnak
most nincs keresés akarás van

venni azt ami a látszat
kutatod okát laza zárnak
érezed a kulcs helyét még párnap

zsúrlódások

életünket úgy törték már ketté
mint sörzés mellett jóllakók ropit
és így vált most szét ami a testé
meg a másik mi szelemmé kopik

kedvesim kik hisztek még a zsúrban
mélázva merőn majszoltok csokit
ernyedten bön bénává lazultan
olvastok épp vagy képzeltek sztorit
alattatok a jólfésült flaszter
mára már nem fortyog flancos fitt
fölötte meg egy falat falanszter

lám-lám lassan csak a nyál flörtöl itt
egészen addig amíg csak az kell
mitől éltük majdan ketté törik

b. vágány

az érkezése viszonylag sötétebb
rászámolok ismét cirka két napot
takarítottam de amit itt hagyott
biztos sőt tény nem nyúltam az övéhez

köröket betart és vannak napszakok
ugye ismeri ez önös önérzet
ami után hősünk rögvést sörért megy
gondolván hátha talán alhat ott

ahol ezután ő folyton idegen
függetlenül attól hogy épp mit csinál
meg attól amit máshonnan idecsen

képzelné azt hogy most sínen van király
ha máshol nem is legalább odabenn
érez valamit az érkezés iránt

hágás

a hágó a két hegyoldal közt az élet
elemek és a szél kiszabott szakasza
rajta a hó a jég a jelen avara
a telet kihúzni mi tagadás félek

esett és hullt reggelre megint temérdek
full fehér valósággal vakságig akaszt
nem tudom meddig még majd hogy osztom be azt
mitől aztán talán tavasszal leérek

taposatlan szinte járhatatlan úton
mi az amitől remélem megúszom
a lépést a mászást a lavina zaja

a fennsíkról hallik mint koncert dobosa
nyitom az ajtót északról fúj be a szél
réseken nem múlik bár pár pöcök befér

érés

a parton még mi következik
ami van immáron bizonyos
és idővel bőven lefokoz
nem tenger a földön nem lehet sikk

folyton változik vélt hiánycikk
épp ezért ért akkor annyit ott
itt nincs az úgy hogy csak átlapoz
helyben vagy tovább már nincsen blicc

jelentősebb hogy állandó a
véglegesség így szab létezik
ezt nem kell fogni vallatóra

látjuk tény a körülményeket
kínálkozik a szilárd alap
jegyzett dátum nap és az óra

körzet

mi van akkor most a peremen túl
netalán épp egy másik vélt közeg
hol beszél a csapos hogy hé öreg
nagyon remélem a mért söröm kül

jó mondom erre talán jöhet
a következő is nem nyúlna túl
a határon amely még szemet szúr
sőt egy egészen szabályos kör ez

amit ha rendelsz hát rendelsz jól van
és rajtam kívül van aki szerez
ha beszélni tudsz szavad fórban

nem lesz majd lejárt régi rossz lemez
hisz mint mondjuk megszoktuk miénk is
és az ecserin üvöltjük ez ez